

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria**(Cauza C-718/17)**

(2018/C 112/25)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: A. Tokár și G. Wils, agenți)*Pârâtă:* Ungaria**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din articolul 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului prin faptul că nu a indicat, la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, numărul solicitanților care pot fi transferați rapid pe teritoriul său și că, în consecință, nu și-a îndeplinit nici celelalte obligații în materie de transfer prevăzute de articolul 5 alineatele (4)-(11) din aceeași decizie;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cele două decizii adoptate de Consiliu în luna septembrie a anului 2015, și anume Decizia (UE) 2015/1523 ⁽¹⁾ a Consiliului și Decizia (UE) 2015/1601 ⁽²⁾ a Consiliului, au instituit un mecanism de transfer temporar și de urgență în cadrul căruia statele membre și-au asumat obligația de a transfera de pe teritoriul Italiei și al Greciei persoane care au nevoie de protecție internațională.

Deciziile Consiliului obligau statele membre să ofere trimestrial locuri pentru solicitanții care puteau fi transferați, garantând în acest mod o desfășurare rapidă și ordonată a procedurii de transfer. Deși aproape toate statele membre au transferat solicitanți și și-au asumat obligații în materie, Ungaria nu a adoptat niciun tip de măsură de la declanșarea mecanismului de transfer.

La 16 iunie 2017, Comisia a deschis o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei în legătură cu Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului.

Întrucât a considerat că răspunsul furnizat de Ungaria nu era satisfăcător, Comisia a trecut la etapa următoare a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și, la data de 26 iulie 2017, a adresat Ungariei un aviz motivat.

Întrucât nu a considerat satisfăcător nici răspunsul la avizul motivat, Comisia a decis să sesizeze Curtea pentru ca aceasta să constate că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în materie de transfer.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 239, p. 146).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 248, p. 80).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă**(Cauza C-719/17)**

(2018/C 112/26)

*Limba de procedură: ceha***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková și G. Wils, în calitate de agenți)*Pârâtă:* Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin necomunicarea la intervale regulate, cel puțin o dată la trei luni, a numărului corespunzător de solicitanți care ar putea fi transferați rapid pe teritoriul său, Republica Cehă și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei ⁽¹⁾ și în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei ⁽²⁾, precum și, prin urmare, celelalte obligații referitoare la transfer prevăzute la articolul 5 alineatele (4)-(11) din cele două decizii ale Consiliului;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În luna septembrie a anului 2015, Consiliul a adoptat un program provizoriu de transferuri de urgență prin intermediul a două decizii, mai precis al Deciziei (UE) 2015/1523 și al Deciziei (UE) 2015/1601, în temeiul cărora statele membre s-au angajat să transfere din Italia și din Grecia persoane care au nevoie în mod clar de protecție internațională.

Deciziile Consiliului impun statelor membre obligația de a propune o dată la trei luni locuri disponibile pentru transfer, în scopul garantării unei proceduri rapide și ordonate de transfer. Deși aproape toate statele au efectuat transferuri și s-au conformat obligațiilor lor în materie, Republica Cehă nu a efectuat niciun transfer din luna august 2016 și de mai mult de un an nu a mai propus locuri noi.

La 15 iunie 2017, Comisia a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Cehe.

Întrucât răspunsul Republicii Cehe nu a fost considerat satisfăcător, Comisia a decis să treacă la etapa următoare a procedurii, și anume la emiterea unui aviz motivat la 26 iulie 2017.

Întrucât răspunsul la avizul motivat nu a fost considerat satisfăcător, Comisia a decis să introducă o acțiune împotriva Republicii Cehe în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, pentru neîndeplinirea obligațiilor privind transferul.

⁽¹⁾ JO 2015, L 239, p. 146.

⁽²⁾ JO 2015, L 248, p. 80.

Recurs introdus la 24 decembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 13 octombrie 2017 în cauza T-572/16, Brouillard/Comisia

(Cauza C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova, G. Gattinara, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Alain Laurent Brouillard

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 octombrie 2017, Brouillard/Comisia (T-572/16);
- respingerea acțiunii în primă instanță;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.